

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3Er/297/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8509204468
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8509204468.4

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti povinnému: A. B., nar. X.X.XXXX, C. XX, XXX XX D. v konaní o vymoženie 6,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a zmenu účastníka konania na strane oprávneného tak, že do konania na miesto doterajšieho oprávneného vstupuje Ministerstvo vnútra, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, konajúce v mene Slovenskej republiky.

II. Súd z a s t a v u j e exekúciu.

III. Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

IV. Súd p r i z n á v a trovy exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Dušanovi Kormaníkovi, Exekútorový úrad Stará Ľubovňa so sídlom Obchodná 2, 064 01 Stará Ľubovňa vo výške 49,79 eur a u k l a d á povinnému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie peňažnej sumy vo výške 6,63 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného rozhodnutia Obvodného úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Starej Ľubovni, č. k. 2006/00515-217 zo dňa 26.8.2006. Súdny exekútor JUDr. Dušan Kormaník požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi dňa 25.11.2009 pod číslom 5710 016746.

2. V priebehu exekučného konania podal súdny exekútor súdu podnet na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Uznesením súdu zo dňa 30.4.2018, č. k. 3Er/297/2009-14 súd exekúciu zastavil podľa ustanovenia § 57 odsek 1 písmeno h) Exekučného poriadku, žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 49,79 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Súd v záhlaví tohto uznesenia ako oprávneného uviedol SR – Okresný úrad v Starej Ľubovni, a tomuto aj uznesenie doručoval. Oprávnený (Ministerstvo vnútra) podal proti tomuto uzneseniu odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 31.1.2023 č. k. 17CoE/4/2023-39 zrušil toto uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd konštatoval, že Okresný úrad v Starej Ľubovni, s ktorým súd konal ako s oprávneným, nie je nositeľom práva, ktoré je predmetom tohto konania. Taktiež poukázal na to, že predmetom exekučného konania je vymáhanie exekučného titulu v správnom konaní podľa z. č. 372/1990 Z. z., teda je potrebné ex offo prihliadať na prekluzívnu lehotu umožňujúcu vykonať uvedený exekučný titul. V odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej krajský súd uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu bude rozhodnúť v súlade s § 37 Exekučného poriadku, účinného do 31.3.2017, kto je právnym nástupcom pôvodného subjektu SR – Obvodný úrad v Starej

Ľubovni, a následne posúdiť aj to, ktorý z dôvodov na zastavenie exekúcie nastal ako prvý a pre tento dôvod exekúciu zastaviť.

3. Podľa § 8 a ods. 4 Zákona č. 345/2012 o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, majetok štátu, pohľadávky a záväzky, ktoré mal v správe obvodný úrad k 31. decembru 2012, prechádzajú do správy ministerstva okrem majetku štátu, ku ktorému obvodný úrad vykonáva pôsobnosť podľa osobitného zákona.

4. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy, obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona.

5. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy výkon rozhodnutia okresného úradu uskutočňuje ministerstvo, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

6. S poukazom na cit. právne ustanovenia, z uvedeného vyplýva skutočnosť, že v exekúcii vymáhaná pohľadávka prešla po vydaní poverenia z pôvodného oprávneného SR - Obvodný úrad v Starej Ľubovni, IČO: 42 077 630, nám. M. R. Štefánika 1, 064 01 Stará Ľubovňa na nového oprávneného, SR - Ministerstvo vnútra SR, IČO 00 151 866, Pribinova 2, 812 72 Bratislava. Výkon rozhodnutia tak uskutočňuje Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, konajúce v mene Slovenskej republiky, ktoré sa zo zákona stalo účastníkom exekučného konania.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na závery odvolacieho súdu, v záujme zachovania princípov právnej istoty, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. výrokovej časti tohto rozhodnutia.

8. Súd aj na základe vlastnej činnosti zistil, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie - uplynutie trojročnej prekluzívnej lehoty na vykonanie exekučného titulu v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení do 31.08.2008.

9. Podľa § 243h ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. a súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. f) EP, v znení účinnom do 31. 3. 2017, exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

11. Podľa § 58 ods. 1 EP exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

12. Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch účinného do 31.8.2008 rozhodnutie o uložení pokuty za priestupok, o nároku na náhradu škody a o náhrade trov konania možno vykonať do troch rokov od uplynutia lehoty určenej na ich zaplatenie.

13. Podľa § 583 Občianskeho zákonníka súd je povinný na zánik práva prihladať, aj keď to dlžník nenamietne.

14. Súd je povinný z úradnej povinnosti skúmať, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre vedenie exekúcie jednak pred jej samotným začatím, a jednak kedykoľvek počas jej priebehu. Jednou z takýchto podmienok, ktoré súd skúma aj bez návrhu, resp. podnetu účastníka konania alebo exekútora, je aj zánik práva priznaného rozhodnutím, ktorý je exekučným titulom.

15. Preklúzia predstavuje zánik práva pre jeho neuplatnenie v zákonom určenej dobe. Prípady preklúzie nemožno rozširovať nijakou analógiou. V prípade preklúzie súd prihladne na zánik práva ex offo, aj keď to účastník konania nenamietne. Prekludovaná pohľadávka sa nemení na naturálnu obligáciu a už nijaké dodatočné uznanie nemôže konvalidovať zánik práva a plnenie prekludovanej pohľadávky je plnením bez právneho dôvodu (plnením nedlhu - indebitum), preto je s ním spojené bezdôvodné obohatenie.

16. Rozhodnutie o uložení sankcie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.9.2006, teda povinný mal uhradiť pokutu a trovy konania najneskôr dňa 28.9.2006. Prvýkrát mohol oprávnený právo na uhradenie

dĺžnej pokuty s príslušenstvom uplatniť dňa 29.9.2006, po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že k uplynutiu prekluzívnej lehoty došlo dňa 29.9.2009 v zmysle § 88 ods. 1 zákona o priestupkoch.

17. Predmetné ustanovenie § 88 ods. 1 zák. č. 372/1990 Z. z. bolo novelou priestupkového zákona č. 298/2008 Z. z. vypustené z textu priestupkového zákona, a to ku dňu účinnosti novely dňa 01.09.2008. Zákonodarcia pri prijatí novely nezakotvil do priestupkového zákona žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by určovali, či sa má dovtedy platná právna úprava použiť pre rozhodnutia, ktoré boli vydané do dátumu účinnosti novely, alebo sa má po dátume účinnosti novely použiť vždy už len nová právna úprava, ktorá časovo neobmedzuje výkon rozhodnutí o uložení pokuty za priestupok. Vzhľadom na uvedené je preto potrebné výkladom vyvodiť, či je v súčasnosti možné pre prípady, kedy boli rozhodnutia o uložení sankcie vydané do účinnosti novely č. 298/2008 Z. z., použiť ustanovenia dovtedy platného § 88 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorý upravoval prekluzívnu lehotu pre vykonanie rozhodnutia o uložení sankcie. Pri výklade nemožno opomenúť požiadavku právnej istoty. Jej uplatnenie znamená možnosť predvídať právne následky v konkrétnej veci. Vyžaduje si stabilitu základných princípov právneho systému, plné rešpektovanie nadobudnutých práv a zásad neretroaktivity, t. j. aby právne normy pôsobili do budúcnosti a nie do minulosti (späťne) a aby sa právne pomery zásadne spravovali právom platným v čase, v ktorom vznikli.

18. V súlade so všeobecne uznávanou právnou zásadou zákazu retroaktivity právnej normy, treba vznik, zmenu a zánik právnych vzťahov, ako aj právne účinky, ktoré z nich vyplývajú, posudzovať podľa práva platného v čase, v ktorom k vzniku, zmene alebo zániku právneho vzťahu došlo. Používanie tejto zásady platí pre oblasť práva verejného i pre právo súkromné, avšak s určitými odchýlkami.

19. Vo vzťahoch, upravujúcich právo súkromné, nemôže právna norma pôsobiť späťne, pokiaľ v zákone jej spätná účinnosť nie je výslovne uvedená. Odlišná situácia však platí pre oblasť práva verejného, osobitne pre oblasť správneho trestania. Novšia právna norma, ktorej účinky sú pre jej adresáta výhodnejšie, platí späťne aj na také prípady konania adresáta, ktoré by predchádzajúca právna úprava posudzovala prísnejšie, prípadne spôsobom pre adresáta nevýhodnejším. Za takýchto okolností nerozhoduje, že retroaktívna právnej normy nie je v nej výslovne uvedená a právne pomery adresáta právnej normy sa budú spravovať novším právnym predpisom, ak je pre neho výhodnejší.

20. Ak však novšia právna norma obsahuje právnu úpravu, podľa ktorej by situácia bola pre jej adresáta nevýhodnejšia, platí v tomto prípade v rámci posudzovania otázok správneho trestania všeobecne platná zásada zákazu retroaktivity právnej normy. Uplatnenie tejto zásady má za následok, že v danom prípade je potrebné aplikovať právny predpis, ktorý je pre adresáta výhodnejší. Situácia adresáta právnej normy sa teda nemôže v dôsledku nedostatku právnej úpravy zhoršiť a v prípadoch, v ktorých nie je v zákone upravená jeho spätná účinnosť, nemožno sa riadiť novším právnym predpisom, platným v čase aktuálneho rozhodovania, ak je nová právna úprava pre jej adresáta nevýhodnejšia.

21. Ak sa právna úprava preklúzie zmení v čase, kedy už prekluzívna lehota začala plynúť, môže sa nový právny predpis použiť na už začaté plynutie prekluzívnej lehoty len vtedy, ak to zákon výslovne ustanovuje alebo ak je to pre účastníka výhodnejšie. Iný postup by mal za následok právnú neistotu a nezodpovedal by všeobecne platnej zásade trestania, upravenej v článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Túto zásadu treba použiť aj na prípady správneho trestania. Zásada zákazu retroaktivity je v správnom trestaní všeobecne platná, aj keď ju zákon výslovne neobsahuje v konkrétnom zákonnom ustanovení.

22. Aplikácia novelizovaného zákona o priestupkoch je z hľadiska plynutia prekluzívnej lehoty pre účastníka, ktorému bola uložená sankcia vymáhaná v tomto konaní, nevýhodnejšia, lebo umožňuje vykonanie rozhodnutia o uložení sankcie v dlhšej lehote, ako predchádzajúca právna úprava. Novelizovaný zákon o priestupkoch, pokiaľ ide o plynutie prekluzívnej lehoty, preto nemožno použiť v tých prípadoch, kedy prekluzívna lehota začala plynúť podľa pôvodnej právnej úpravy obsiahnutej v § 88 ods. 1 zák. o priestupkoch. Prekluzívna lehota, ktorá začala plynúť podľa pôvodnej právnej úpravy preto musí podľa nej aj skončiť.

23. Vzhľadom na citovanú zákonnú úpravu a vyššie uvedené skutočnosti súd exekúciu zastavil z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty v zmysle § 88 ods. 1 zák. č. 372/1990 Z. z., ku ktorej došlo dňa 29.9.2009.

24. O trovách konania účastníkov konania súd rozhodol podľa § 9a ods. 1 EP, § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože žiaden z účastníkov zastavenie konania nezavinil.

25. O trovách exekúcie súd rozhodol v súlade s § 200 ods. 1 EP v znení účinnom do 31. 3. 2017 a § 14, § 22 vyhl. MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov tak, že priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 49,79 eur a v zmysle § 197 ods. 1 EP, v znení účinnom do 31. 3. 2017, zaviazal povinného, aby ich uhradil súdnemu exekútorovi v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Tieto trovy pozostávajú z:

1/ § 14 cit. vyhl.

- minimálna odmena 33,19 eur

2/ § 22 cit. vyhl. – náhrada hotových výdavkov

- poštovné 7,10 eur

- poplatky za elektronické zisťovanie 1,20 eur

3/ 20% DPH 8,30 eur

Trovy exekúcie celkom: 49,79 eur

26. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov na založenie a archiváciu spisu v sume 4,91 eur (bez DPH), pretože náhrada za tieto výdavky súdnemu exekútorovi v zmysle § 22 ods. 1 vyhlášky neprináleží, nakoľko ani pri akokoľvek extenzívnom výklade § 22 vyhlášky ich nemožno priradiť k ostatným v tomto ustanovení demonštratívne uvedeným výdavkom, za ktoré súdnemu exekútorovi náhrada patrí. V zmysle uvedeného má súd za to, že administratívne náklady na založenie a archiváciu spisu sú už zahrnuté v odmene súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 25 vyhlášky, ktorá mu bola priznaná.

27. Nakoľko k zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu preklúzie, teda uplynutím času, súd skúmal, koho je možné zaviazat' na náhradu trov exekúcie. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady exekúcie uhrádza povinný. Exekučný poriadok pozná tri výnimky z tejto zásady. Všetky tri výnimky prichádzajú do úvahy v prípade zastavenia exekúcie, a to pokiaľ bola exekúcia zastavená zavinením oprávneného, druhou výnimkou je situácia, pokiaľ sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie a treťou výnimkou je prípad, kedy sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz (§ 203 ods. 1, 2 a 3 Exekučného poriadku). Z týchto výnimiek by do úvahy v tomto prípade prichádzala prvá z možností - zavinenie oprávneného, avšak súd po preskúmaní okolností prípadu s poukazom na aktuálnu judikatúru (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4M Cdo 11/2008) dospel k záveru, že oprávnenému nemožno pričítať zavinenie zastavenia. Oprávnený totiž postup súdu vo vykonávacom konaní, resp. postup súdneho exekútora v exekučnom konaní, ako i dĺžku trvania tohto postupu, teda aj prípadné vykonanie exekučného titulu do straty jeho účinnosti v priebehu konania, nemohol ovplyvniť. Okrem toho súd je povinný exekúciu zastaviť z úradnej moci, ak zistí stratu účinnosti exekučného titulu v priebehu konania. V danej veci preto nie je žiadny zákonný dôvod, aby trovy zastaveného exekučného konania v tomto prípade znášal oprávnený a o trovách exekúcie bolo preto potrebné rozhodnúť s poukazom na ust. § 200 ods. 1, 5, § 196 ods. 1 a § 197 Exekučného poriadku tak, že ich uhradí povinný.

Poučenie:

Proti II. a III. výroku tohto rozhodnutia je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a musí byť na ňom uvedená spisová značka konania. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho podal.

Proti I. a IV. výroku tohto rozhodnutia nie je možné podať odvolanie.